

La tribuna

L'horitzó d'una Europa més propera

Per a nosaltres, Europa no ha estat mai el problema sinó el camí cap a la solució

JAUME

Bartumeu

La Comissió Europea ha publicat, el dia 21 de novembre, una *Communication* al conjunt d'institucions europees que planteja un reforçament de les relacions de Mònaco, San Marino i Andorra amb la Unió Europea.

Els socialdemòcrates hem defensat sempre l'acostament a l'Europa comunitària com una proposta essencial en l'articulació d'un nou model econòmic per a Andorra.

Per a nosaltres Europa no ha estat mai el problema sinó el camí cap a la solució a moltes de les dificultats que ens amenacen. Per això hem proposat signar un acord d'associació amb la Unió Europea, proposta que els socialdemòcrates ja plantejàvem l'any 2004.

Ara que l'informe de la Comissió Europea ha posat negre sobre blanc la orientació que des de Brussel·les vol donar a les seves relacions amb els petits estats i ha manifestat una clara preferència per un acord d'as-

sociació és un bon moment per a recordar la nostra posició.

L'any 2009, en assumir la responsabilitat del Govern, els socialdemòcrates vam relançar les converses amb la Unió Europea per avançar en el camí d'una integració més estreta al mercat interior europeu.

Aquesta política d'acostament, exposada amb seriositat i lleialtat, va permetre tancar les negociacions per l'Acord Monetari i assentar les bases, amb el Servei Europeu d'Acció Exterior, d'una futura associació d'Andorra a la Unió. La presidència hongaresa de la Unió va recollir en les seves conclusions la predisposició d'ambdues parts a seguir avançant i això va permetre la visita de treball a Andorra, el passat mes de juny, d'una delegació de 25 dels 27 països membres de la Unió Europea.

El document del 20 de novembre del 2012 s'inscriu doncs en aquesta perspectiva d'acostament en positiu que només s'aconsegueix amb un treball pacient i constant.

Pensàvem l'any 2004 i pensem el 2012 que ha de ser bona per a Andorra la conclusió d'un Acord d'associació que prengui en consideració:

-La proximitat específica que contempla el veïnatge «interior», ja que Andorra és un Estat situat geo-

gràficament dins la Unió Europea. Això reclama, com en el cas de San Marino o Mònaco, un atansament ferm i en positiu.

-La nostra talla de petit país, que comporta la possibilitat d'excepcions -com, per exemple, una restricció a la lliure circulació de persones sota determinades condicions.

-La possibilitat d'aplicació immediata d'una gran part dels continguts de l'acord d'associació per la via d'acords provisionals de caràcter comercial.

-La inclusió d'Andorra als organismes i als programes comunitaris. Hem de pensar, d'altra banda, que la cooperació transfronterera ja era possible mitjançant les previsions del Programa Operatiu França-Espanya-Andorra 2007-2013.

La proposta que plantejem -a la vegada segura i flexible- és l'única que permet, amb les noves bases jurídiques de l'article 8 del tractat de la Unió Europea, un acostament a Europa en un marc institucional clar, amb drets i obligacions recíprocs.

La nostra proposta reuneix les tres condicions que considerem necessàries per a una associació positiva:

-La modulació dels capítols a negociar, adaptant-los a les caracterís-

tiques geoeconòmiques d'Andorra i a la supervivència de la seva identitat.

-La forta temporalitat i, si de cas, l'excepcionalitat necessària per portar-lo a terme.

-La sostenibilitat de les fórmules emprades.

L'ACORD d'associació ha de suposar un ferm embrancament a Europa que donarà noves possibilitats a empresaris i treballadors, en un marc econòmic tan ampli i potent com el que representa la Unió Europea.

També vull recordar avui que el govern socialdemòcrata va treballar per l'acostament a Europa sense tancar-se en la proposta que defensàvem, l'acord d'associació. Vam dir sempre als nostres interlocutors europeus que si els nous lligams havien de passar per l'accés d'Andorra al mercat interior comunitari, per la via de l'Espai Econòmic Europeu que havia estat proposant el govern liberal d'Albert Pintat fins l'any 2009, també ens anava bé.

I ho vam dir convençuts perquè al nostre entendre l'única condició irrenunciable era avançar cap a un embrancament més fort amb l'Europa comunitària. No volíem fer, ni vo-

lem tampoc fer ara, cap debat sobre les denominacions de l'acord. El que importa són els continguts econòmics i el que cal és fer avançar el procés cap a una integració més forta.

Pe tot això ens ha alegrat poder lligar en les Conclusions del document de la Comissió Europea del dia 20 de novembre unes recomanacions en les quals es diu que tant l'Acord marc d'Associació com la participació a l'Espai Econòmic Europeu «són potencialment les més adequades per salvaguardar el just equilibri entre flexibilitat i capacitat de fer front a les preocupacions dels països de petita dimensió, satisfent alhora els requisits de la Unió Europea».

No podem perdre de vista que les relacions amb Europa ja no poden considerar-se només política exterior en la mesura que la nostra economia ja aplica diverses directives comercials, duaneres, monetàries i financeres de la Unió Europea.

Hem, doncs, de reforçar un gran consens sobre els eixos bàsics de la nostra política de relació amb Europa als quals cada part pugui incorporar els seus matisos però sempre amb el ben entès d'unes prioritats bàsiques compartides. ≡

President del Grup parlamentari socialdemòcrata